

ARHIMANDRITUL EFREM FILOTHEITUL

1927 – 2019

ÎNCERCĂRILE VIEȚII

Unii oameni au o harismă duhovnicească aparte. De ce oare?

Oamenii aceștia fie au fost foarte neîndreptățiți, fie au fost defăimați, fie s-au adâncit în lucrarea duhovnicească și li s-a dat har. Dumnezeu ne cântă după partitura pe care i-o dăm noi.

Mulți oameni, fie din răutatea celorlalți, fie pentru căderile lor, trec prin încercări grele. Atât de grele, că parcă trăiesc iadul aici.

Când trăiesc iadul aici și dau valoare acestei situații, folosindu-se de ea duhovnicește, când mor nu vor fi judecați deloc, ci se vor duce de-a dreptul în brațele lui Hristos. Dacă însă nu folosesc iadul acesta spre a-i da valoare duhovnicească, atunci se vor chinui și în viața cealaltă.

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 30 noiembrie	08:00	Utenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi Chemat, Ocrotitorul României;
Sâmbătă 5 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 6 decembrie	08:00	Utenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 6, 10-17; al Ierarhului: Ap. Evrei 13, 17-21; Ev. Luca 13, 10-17; a Ierarhului: Luca 6, 17-23; glas 1, voscr. 4 → Duminica a 27-a după Rusalii (Tămăduirea femeii gârbove); → Sfântul Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni;
	18:00	Vecernia și Litia → Sfânta Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș;

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dumnezeu nu mă va răsplăti după modul cum am știut să mă desfac de comuniunea firească în care mi-a fost dat să trăiesc, ci după modul în care am afirmat această comuniune cu voința și cu iubirea mea creștină.” – Părintele Dumitru Stăniloae

Nr. 366 / 29 noiembrie 2020

IEROMONAHUL
SERAFIM ROSE

1934 - 1982

ORTODOXIA NU SE SCHIMBĂ DE LA O ZI LA ALTA

Într-o discuție liberă cu niște convertiți ortodocși la schit, Părintele Serafim a vorbit despre felul cum putem începe să dobândim cugetul patristic. Una dintre chei este statornicia.

Statornicia, spunea el, este ceva ce se lucrează printr-un regim duhovnicesc întemeiat pe înțelepciunea predanisită de Sfinții Părinți – nu simplă supunere față de tradiție de dragul tradiției, ci mai curând o asimilare conștientă a ceea ce bărbații de Dumnezeu înțelepțiți au văzut și au scris. În aspectul său exterior, această statornicie se lucrează printr-un pic de rugăciune, rugăciune pe care o avem în slujbele bisericești ce au ajuns până la noi. Firește, în alte

locuri ea se săvârșește, mai mult sau mai puțin, după puterile fiecăruia.

Statornicia presupune și citirea scrierilor duhovnicești, de pildă, la masă. Trebuie să fim neconținut injectați cu nelumescul, ca să putem lupta cu partea opusă, cu lumescul, care ne roade neîncetat. Dacă încetăm, fie și numai pentru o zi, aceste «injecții» cu nelumescul, evident că lumescul începe să ne copleșească. Petrecând o zi fără ele, lumescul ne invadează, două zile - încă și mai mult. Și curând ne dăm seama că gândim din ce în ce mai mult în chip lumesc, pe măsură ce stăm tot mai mult în contact cu acel tip de gândire și tot mai puțin în contact cu gândirea de tip nelumesc.

Aceste injecții - injecții zilnice cu hrană cerească - sunt partea exterioară, iar partea lăuntrică este ceea ce se numește viață duhovnicească. Viața duhovnicească nu înseamnă a fi în nori, rostind Rugăciunea lui Iisus sau trecând prin felurite mișcări; ci înseamnă a descoperi legile vieții duhovnicești ce se aplică propriei poziții, propriei situații. Aceasta vine în decursul anilor, prin citirea atentă a Sfinților Părinți cu carnețelul în mână, notând pasajele

ce ni se par cele mai semnificative, studiindu-le, descoperind cum ni se aplică și, dacă e nevoie, revăzând părerile anterioare asupra lor pe măsură ce le pătrundem ceva mai adânc, descoperind ce spune un Părinte despre un lucru, ce spune al doilea și așa mai departe. Nicio enciclopedie nu-ți dă aceste lucruri. Nu poți să hotărăști că vrei să afli totul despre un anumit subiect și să începi a-i citi pe Sfinții Părinți. Unele scrieri ale Părinților au indexuri, dar nu poți ajunge pur și simplu la viața duhovnicească în acest mod. Trebuie să o iei puțin câte puțin, asimilând învățătura în măsura în care poți să o absorbi, revenind asupra aceluiași text în anii următori, reabsorbindu-le, luând mai mult, și ajungând treptat să-ți dai seama în ce fel ți se aplică ție acele texte duhovnicești. Făcând astfel, ne dăm seama că de fiecare dată când citim un Sfânt Părinte aflăm lucruri noi. Pătrundem întotdeauna tot mai adânc. [...]

**Părintele Serafim sublinia
faptul că învățătura Părinților
nu ține de o epocă anume.**

Ortodoxia, firește, nu se schimbă de la o zi la alta sau de la un veac la altul. Dacă privim lumea

protestantă sau romano-catolică, vedem că anumite scrieri duhovnicești se demodează. Uneori ele revin la modă, alteori se demodează din nou. E limpede că ele sunt legate de lucruri lumești, care stârnesc din când în când interesul oamenilor sau țin mai curând de spiritul vremii. Nu la fel se întâmplă cu sfintele scrieri ortodoxe. Odată ce dobândim întreaga concepție creștin-ortodoxă - adică, pur și simplu, concepția creștină - transmisă de la Hristos și Apostoli până în vremea noastră, totul ne devine contemporan. Citești cuvintele unui autor precum Sfântul Macarie, care a trăit în pustia Egiptului în veacul al IV-lea, și el îți vorbește ție. Condițiile în care a trăit sunt puțin diferite, dar el ți se adresează direct ție, pe limba ta. El merge către același loc, folosește același cuget, are aceleași ispite și căderi și nu are nimic străin. La fel se întâmplă cu toți ceilalți Părinți, din vremea aceea și până în veacul nostru, cum ar fi Sfântul Ioan din Kronstadt. Toți vorbesc același limbaj, un singur tip de limbaj, limbajul vieții duhovnicești, în care și noi trebuie să pătrundem.

□ □ □

Părintele Serafim mai sublinia faptul că autentică și neschimbătoarea învățătură a creștinismului este transmisă într-o succesiune neîntreruptă, atât oral, cât și prin cuvântul scris, de la duhovnic la fiul său duhovnicesc, de la dascăl la ucenic. N-a fost niciun răstimp când Biserica să fie lipsită de Sfinți Părinți sau să fie nevoie să se descopere o învățătură patristică pierdută. Chiar și atunci când marea majoritate a creștinilor au neglijat poate această învățătură (cum este cazul, de pildă, în zilele noastre), adevărații ei purtători au continuat să le-o transmită celor înfometați să o primească.

□ □ □

El spunea cât este de important ca noi, cei din urmă creștini să primim călăuzire și insuflare de la Sfinții Părinți din vremurile apropiate de noi, cei ce au trăit în condiții similare cu ale noastre și au păstrat totuși neștirbită și neschimbată aceeași învățătură pururea proaspătă.

Sursa: **Ieromonah Damaschin**, *Viața și lucrările Părintelui Serafim Rose*, Editura Sophia